

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce řeší téma role knihoven při překonávání digitální exkluze dlouhodobě nezaměstnaných. Cílem práce je zjištění, jaké je informační chování dlouhodobě nezaměstnaných občanů v knihovnách a služeb, které jsou pro ně specificky dělány.

Práce obsahuje teoretickou část, která zahrnuje rozbor definic spojených s tématem a jejich zasazení do širšího kontextu a komentovanou rešerší literatury spojené s tématem. Praktická část práce zahrnuje kvalitativní výzkum provedený pomocí polostrukturovaných rozhovorů vedených se třemi pracovníci krajských knihoven. Vybranými krajskými knihovnami jsou Severočeská vědecká knihovna v Ústí nad Labem, Krajská knihovna Karlovy Vary a Moravskoslezská vědecká knihovna v Ostravě. Tyto knihovny byly vybrány specificky pro socio-ekonomickou situaci v krajích, v nichž sídlí.

Závěrem bylo zjištěno, že žádná z krajských knihoven se v tento okamžik specificky nezaměstnaným čtenářům nevěnuje a ani pro ně nenabízí žádné služby, ale dvě ze tří knihoven, Severočeská vědecká knihovna v Ústí nad Labem a Moravskoslezská vědecká knihovna v Ostravě by se v budoucnu chtěly nezaměstnanými čtenáři zabývat a vytvořit pro ně i určité specifické služby.

Klíčová slova:

digitální exkluze, dospělí, celoživotní vzdělávání, vzdělávání dospělých, nezaměstnanost, dlouhodobá nezaměstnanost, znevýhodnění, knihovna